

N:o 132.

Af herr **J. A. Johansson** i Strömsberg, *om ändrad lydelse af § 22 i förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin m. m. den 29 maj 1885.*

Det har varit en ofta hörd klagan, att de vinstandelar å utskänkning samt »bolags-» och minuthandeln med bränvin, hvilka förordningen angående försäljning af bränvin etc. den 29 maj 1885 tillerkänner städer, köpingar, landsting, hushållningssällskap och landskommuner, utgöra ett väsentligt hinder för nykterhetssaken. Rätteligen borde väl heller icke försäljningsorten få draga fördel af bränvinsminuthandelns storlek, utan alla de inkomster, som af denna rörelse härflyta, synas mig böra tillfalla staten. Men vill man vara varsam, tror jag icke att det går an att på en gång genomföra en sådan reform. Städer och köpingar, som nu draga stor vinst af sin bränvinsutskänkning, böra få rådrum att så småningom ordna sin ekonomi, så att den blir oberoende af bränvinshandeln. Om reformen deremot genomföres successivt och genom partiella afskrifningar, kan jag icke finna annat, än att alla billiga fordringar blifva behörigen tillgodosedda. I det afseendet har jag tänkt, att man nu borde af ifrågasvarande vinstmedel afskrifva 20 procent, hvilka procent i stället skulle bland bevillningarna ingå till statsverket under namn af bränvinsminuteringsafgift, samt att man efter ytterligare fem år borde afskrifva nya 20 procent, hvilka på samma sätt lemnades till statsverket, o. s. v., så att efter 20 års förlopp alla vinstmedel å bränvinsminuteringsingen inginge till statsverket. På detta sätt skulle t. ex. Stockholms stad, som nu, såvida bränvinshandeln är öfverlåten åt bolag, innehar åtta tiondedelar (0,8) af vinsten å stadens utminuteringsrörelse, vid första afskrifningen få detta belopp,

efter 20 proc. afdrag, nedsatt med 0,16, så att stadens behållna andel af vinstmedlen (= 0,80—0,16) efter första afskrifningens genomförande komme att utgöra sextiofyra hundradelar (0,64). Af den andel återigen, som från Stockholm skall ingå till statskontoret för att på landstingsområdena fördelas, skulle den ena femtedelen icke utdelas på landstingsområdena utan komma statsverket till godo. Vid nästa afskrifning skulle en ny femtedel indragas till statsverket. Och efter sista afskrifningens verkställande vore sålunda alla vinstmedlen indragna till statsverket.

Med stöd af denna min uppfattning vågar jag föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att § 22 i nådiga förordningen angående vilkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 29 maj 1885 och den 25 november 1887 erhåller följande förändrade lydelse:

§ 22.

1. De afgifter, som enligt denna förordning inflyta för rättigheterna till minuthandel med eller utskänkning af brännvin, äfvensom den nettovinst på rörelsen, som bolag i stad enligt § 18 skall afstå, skola på följande sätt fördelas:

för Stockholms stad:

sextiofyra hundradelar tillfalla staden, såvida brännvinshandeln är öfverlåten åt bolag; i annat fall erhåller staden femtiosex hundradelar;
återstoden insättes i statskontoret;

för annan stad, som ej deltagar i landsting:

- a) *då brännvinshandeln i staden är öfverlåten åt bolag:*
femtiosex hundradelar tillfalla staden;
åtta hundradelar tillfalla länets hushållningssällskap;
trettiosex hundradelar insätts i statskontoret;
- b) *då brännvinshandeln i staden ej är öfverlåten åt bolag:*
fyratioåtta hundradelar tillfalla staden;
åtta hundradelar tillfalla länets hushållningssällskap;
fyratiofyra hundradelar insätts i statskontoret;

för stad, som deltagar i landsting:

- a) *då bränvinshandeln i staden är öfverlåten åt bolag:*
 fyratio hundradelar tillfalla staden;
 sexton hundradelar tillfalla länets landsting;
 åtta hundradelar tillfalla länets hushållningssällskap;
 trettiosex hundradelar insättas i statskontoret;
- b) *då bränvinshandeln i staden ej är öfverlåten åt bolag:*
 trettiotvå hundradelar tillfalla staden;
 sexton hundradelar tillfalla länets landsting;
 åtta hundradelar tillfalla länets hushållningssällskap;
 fyratiofyra hundradelar insättas i statskontoret;

för landsbygdskommunerna:

hela afgiften insättes i vederbörande landskontor, som fördelar densamma med:
 femtiosex hundradelar till länets samtliga landsbygdskommuner efter folkmängden;
 sexton hundradelar till länets landsting;
 åtta hundradelar till länets hushållningssällskap;
 tjugu hundradelar, som insättas i statskontoret;
 I *köping*, der jemlikt § 11 mom. 2 minuthandel med och utskänkning af bränvin blifvit åt bolag öfverlåten, skola försäljningsavgifterna och vinstmedlen fördelas efter lika grunder, som här ofvan äro bestämda för stad, i hvilken bränvinshandeln är åt bolag öfverlåten.

2. De andelar af i näst föregående mom. omförmälda medel, som tillfalla landsting och hushållningssällskap, insättas i vederbörande landskontor. Af de andelar åter, som ingå till statskontoret, skall *en femtedel* tillfalla statsverket och såsom bevillning upptagas under titel bränvinsminuteringsavgift; återstoden återigen minskas med 20 procent, derigenom att en femtedel uttages, som likaledes tillfaller statsverket och tillägges dess nyss nämnda bränvinsminuteringsavgift; resten skall genom statskontorets försorg fördelas på rikets samtliga landstingsområden, efter folkmängden, med iakttagande af att folkmängden för hvarje landstingsområde, inom

hvilket ligger stad, som ej deltagar i landsting, minskas med samma stads folkmängd. Af det belopp, som efter denna fördelning tillfaller hvarje landstingsområde, ega landstinget och vederbörande hushållningssällskap att uppbära hvartera en fjerdedel samt landsbygds-kommunerna hälften. Fördelningen mellan dessa senare sker likaledes efter folkmängden.

Bolag åligger att senast den 1 maj hafva till vederbörande aflemnat de vinstmedel af föregående års rörelse, som bolaget enligt § 18 är skyldigt afstå.

3. Rörande användningen af de medel, som genom handeln med bränvin tillflyta städer, köpingar, landsting och hushållningssällskap, skall, der chefen för kongl. finansdepartementet sådant fordrar, redogörelse till nämnda departement af vederbörande afgifvas

Stockholm den 29 januari 1891.

J. A. Johansson.

N:o 133.

Af herr **J. A. Bromée**, om *ändring i tiden för besvär öfver kyrkostämmas beslut.*

I kongl. förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 stadgar 41 § 2 mom. för kyrkostämmobeslut dubbelt så lång besvärstid inom Jemtlands, Vesterbottens och Norrbottens län för mål, som gå till domkapitlet, mot hvad förhållandet är i öfriga delar af riket;